Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 186. Середа 21 серпня (2 вересня) 1891. Рôкъ I.

Непокоячѣ вѣсти.

Якъ бы на даный знакъ ширять ся теперь зô всѣхъ сторôнъ непокоячѣ вѣсти. Доси ширили ихъ головно нѣмецкѣ ґазеты; теперь зачинають то само робити вже и анґлійскѣ. Лондоньскій Standard дôставъ вôдъ свого румуньского кореспондента зъ Браилы дуже непокояче письмо. Кореспондентъ той доносить, що Россія збирає на заходнôй и полудневозахôднôй границѣ величезнѣ масы войска. Всѣ мѣсцевости, положенѣ недалеко границѣ, переповненѣ войскомъ а сторожу пограничну перемѣнено на постôйну аванґарду арміи, готову кождои хвилѣ вступити до краѣвъ сусѣднихъ державъ. Мѣста якъ: Кілія, Бендеръ, Рені и Каґулъ перемѣнили ся въ величезнѣ таборы военнѣ.

Здаесь однакожь, що тѣ вѣсти хочь и якъ непокоячѣ, суть безперечно пересаднѣ, бо разъ не вôдъ теперь вже говорить ся о громадженю войска въ Россіи на захôдныхъ границяхъ, а вôдтакъ знаємо вôдъ наочныхъ свѣдкôвъ, що станъ военный въ Россіи не єсть такій великій и страшный якъ єго представляють за границею.

А всежь таки повысшѣ вѣсти зробили въ Берлинѣ велике вражѣнє и выкликали немалый переполохъ. Тамъ звертають увагу на то, що Данія зачинає знову высувати свои претенсіи до Шлесвіка и Гольштина на передъ, що цариця заявляє готовôсть, помагати своими впливами давнôй и теперѣшнôй своѣй вôтчинѣ, що зъ Франціи дають ся заєдно чути голоси заохочуючѣ до войны и наконець, що бесѣда нѣмецкого цѣсаря, выголошена въ Мерзебурзѣ, не могла нѣкого успокоити.

До сихъ непокоячихъ вѣстей прилучило ся теперь ще и письмо румуньского кореспондента Standard-у а такъ само и россійска праса не перестає доливати до огню оливы. Петербурґска „Пôвнôчна Аґентія" розсылає ось таку депешу зъ Вѣдня: Kreuzztg. уважає ситуацію политичну за досыть грôзну. Напружене въ Франціи єсть такъ велике, що кождои хвилѣ може понестись окликъ: „До Берлина: До Берлина!" Нѣмцѣ не легковажать знакôвъ часу, а позаякъ кождои хвилѣ суть готовѣ не боять ся нѣчого. Köln. Ztg. завѣряє, що выкôнченє укрѣплень Гельґолянду прискорюєсь всякими можливыми способами. Приказано такожь чимъ скорше кôнчити зелѣзницю межи Вільгельмсгафенъ а Куксгафенъ. Capitan Fracassa завѣряє, що италійськѣ порты такожь зброять ся тихцемъ.

Въ виду тыхъ вѣстей звертають зъ кôлькохъ сторôнъ увагу на то, що въ Россіи, зъ вôдки черезъ цѣлый часъ, вôдъ коли треває збройный миръ, доходили лишь военнѣ голосы, вѣє теперь спокôйнѣйшій вѣтеръ. Рухъ надграничный, о котрôмъ доносять зъ Браилы, не має на разѣ непокоячихъ ознакъ: вôдъ многихъ лѣтъ чуємо вже о нѣмъ въ певныхъ вôдступахъ часу и мы привыкли вже не привязувати до нихъ великои ваги. Вражѣнє то, яке має ся зъ тону прасы и погляду на внутрѣшну ситуацію въ Россіи, выкликує скорше успокоєнє, якъ обаву. И дѣйстно, коли зъ внутрѣшнои ситуаціи въ Россіи зважимо лишь то одно, що тамъ панує теперь страшный голодъ, навѣть що народъ ажь бунтує ся, выдячи, що ще и ту дробку збôжа, яка єсть, вывозять зъ краю, то годѣ навѣть и подумати, якъ бы Россія брала ся теперь, и то ще пôдъ зиму до войны, коли на выживленє такъ величезнои арміи, яку она мусѣла бы выставити, треба бы далеко бôльшого урожаю якъ бувъ сего року. Колижь французкѣ ґазеты наклинують до войны и представляють ситуацію небезпечною, то имъ нема що дивувати ся и не треба ихъ голосу брати на серіо. Середъ теперѣшныхъ обставинъ до войны не такъ легко, якъ то комусь здає ся.

Справы краєвѣ.

Комісія зложена зъ члена Выдѣлу краєвого дра Верещиньского и инжинирôвъ меліорацийныхъ пп.: Янковского, Кендзьора и Сѣкорского ѣздила недавно тому надъ горѣшный Днѣстеръ та розслѣджувала тамошнѣ вôдносины водні, котрѣ вже вôдъ кôльканацяти лѣтъ дожидають полагодженя, бо вôдъ того залежить не лишь сплавнôсть рѣки але й культура 30—40.000 морґôвъ землѣ, сегодня запущеной за для невысыхаючихъ мокляковъ.

Ся комісія урядовала пять днѣвъ, вôдъ 10 до 14 серпня, и въ тôмъ часѣ оглянула горѣшный Днѣстеръ въ повѣтахъ: жидачôвскôмъ, рудецкôмъ, дрогобицкôмъ, старомѣскôмъ и турчаньскôмъ. Дальше оглянула мокляки и заводненѣ сѣножати надъ берегами Днѣстра и єго доплывôвъ — Колоднице, Лѣтнянки, Тысьмениці, Трудниці, Быстриці, Стрвяжа и Болозôвки. Спеціяльножь предметомъ оглядинъ комісіи була долина Днѣстра и єго доплывôвъ высше вôдъ зелѣзничого мосту въ Розвадовѣ, бо пôсля проєкту, реґуляція Днѣстра має обнимати просторъ вôдъ Журавна до Розвадова. А коштъ сеи роботы обчислено на 1,600.000 зр., до чого скарбъ державный причинить ся 60%.

ЧІЛІ.

Далеко поза моремъ на заходѣ вôдъ насъ въ полудневôй Америцѣ лежить край, про котрый мало що було доси чувати, ажь такъ звана салітрова война зъ 1879 р. зъ американьскими републиками Перу и Болівією а теперь знову домашна война въ тôмъ краю звернула троха бôльше увагу Европы на него. Єсть то край званый Чілє або Чіле, котрый вузкою смугою тягне ся вздовжь высокихъ гôръ званыхъ Кордилерес де льосъ Андесъ понадъ Тихій океанъ на всхôднôмъ побережу полудневои Америки. Край сей єсть бôльшій якъ наша монархія и займає разомъ зъ належачими до него островами просторъ землѣ 12 тысячѣвъ квадратовыхъ миль. Назва краю Чілє або Чілі єсть дуже давна и мабуть походить вôдъ старо-перуаньского слова Чілі або Чірі, котре означає снѣгъ або студѣнь. Дехто знову каже, що назва та походить вôдъ якогось пташка (рôдъ шпака), котрый вôдъ того, що заєдно кличе „чірі" або „чілі" и собѣ и краєви придбавъ таке имя. Назва та єсть впрочôмъ дуже давна и дармо силувавъ ся цѣсарь Кароль V замѣнити єи на Нову Естремадуру.

По вôдкрытю Америки стрѣчає ся перша вѣсть про Чілі въ 1536 р. Въ часахъ, коли въ Америцѣ господаривъ Піззаро, живъ Испанець Діеґо де Альмаґро. То бувъ знайда, о котрôмъ нѣхто не знавъ, якъ вôнъ называєсь и длятого дали єму имя вôдъ испаньского мѣста Альмаґро. Той Альмаґро выбравъ ся отже до Америки а розбогатѣвши тамъ рабунками набравъ такого значѣня, що коли Піззаро выѣзджавъ до Европы, зробивъ єго своимъ намѣстникомъ. По выѣздѣ Піззара выробивъ собѣ Альмаґро позволенє вôдъ испаньского двору пôйти на полудне и здобувати новѣ краѣ. Вôнъ пôйшовъ отже зъ Перу далеко на полудне и зайшовъ глубоко въ теперѣшнє Чіле, але почувши, що Переуанцѣ пôдъ проводомъ свого молодого инкаса (короля) здобувають назадъ забранѣ имъ мѣста, вернувъ назадъ до Перу и перебувавъ тутъ доки ажь Піззаро не вернувъ. Зъ симъ посваривъ ся вôнъ вôдтакъ а той велѣвъ єго зловити и кинути до вязницѣ а опôсля и удушити.

Вôдъ сего часу почали Испанцѣ чимъ разъ бôльше посуватись до Чілє. Въ пять лѣтъ по Альмаґрѣ заложивъ Испанець Педро де Вальдівія перву испаньску колонію а въ долинѣ Мапочо при сподѣ гôръ Кордилерôвъ поставивъ першу основу до теперѣшнои столицѣ, котра числить теперь звыжь 200 тысячѣвъ жителѣвъ и въ честь св. Якова называєсь Сантъ-Яґо. Въ чілійскôмъ музею національнôмъ въ Сантъ-Яґо показують ще нинѣ тяжку зелѣзну зброю, въ котрôй Вальдівія перейшовъ черезъ величезнѣ горы и кусенѣ тои хоругви, котру Вальдівія першій разъ застромивъ на чілійской земли на знакъ, що здобувъ єи для Испанцѣвъ.

Первѣстными жителями въ Чілі були Индіяне, але зайшовшѣ сюды Испанцѣ такъ ихъ вынищили, що зъ нихъ осталось нинѣ всего ледви 50 тысячѣвъ. Чілі має нинѣ около третины міліона людей, зъ котрыхъ четвертина суть чистѣ Испанцѣ а прочѣ самѣ мѣшанцѣ зъ Европейцѣвъ и Индіянъ. Индіяне суть по найбôльшôй части лишь слугами Испанцѣвъ и помагають имъ въ рôльництвѣ; мала тôлько часть Индіянъ, племя Аравкôвъ, єсть ще независима, але и та стає чимъ разъ менша, бо Аравки дуже вымирають.

Чілі, якъ вже сказано, творить дуже довгу але вузку смугу краю вздовжь всхôдного побережа полудневои Америки. Въ найширшôмъ мѣсци має той край около 30 миль а по найбôльшôй части лишь 15 до 20 миль. Зъ одного боку сего краю тягне ся море, Тихій океанъ, а зъ другого высокѣ горы. Край єсть гористый зъ вузкими поперечными долинами и многими але короткими рѣками. Воздухъ въ цѣлôмъ краю єсть здоровый. На самôмъ побережу нема нѣколи снѣгу але высокѣ горы суть мѣсяцями покрытѣ вѣчнымъ снѣгомъ. Въ пôвнôчныхъ сторонахъ краю єсть дуже тепло и дощу тутъ майже нѣколи нема; бôльше на полудне падає дощь найбôльше черезъ пятьдесять и кôлька днѣвъ до року и то майже лишь въ зимѣ. Звѣрять має Чілі взагалѣ

Щодо обѣму проєктованои реґуляціи, комісія сконстатувала, що крôмъ Днѣстра мѣжъ Розвадовомъ а Тершовомъ потребують реґуляціи ще и его доплывы зъ правои стороны: (Колодниця, Лѣтнянка, Тысьмениця зъ Быстрицею и Трудницею) и зъ лѣвои (Щирка, Любзанка, потôкъ Кожушный, Верешиця и Стрвяжъ зъ Болозôвкою). Признано, що Днѣстеръ потребує реґуляціи вôдъ Розвадова до устя Стрвяжа длятого, щобы охоронити вôдъ выливôвъ и щобы завести вôдплывъ зъ наводненыхъ ґрунтôвъ примежныхъ. Горѣ рѣкою вôдъ устя Стрвяжа потрѣбна реґуляція, щобы зменшити выливы, забезпечити береги (мѣжъ Гординею а Старымъ-мѣстомъ). Се вôдноситъ ся до самого Днѣстра. Такъ само доконче потрѣбна реґуляція Стрвяжа вôдъ жерелъ ажь до Чернихова, щобы здержати выливы и зробити спустъ для Болозôвки вôдъ Чернихова, а зновъ до Хирова потрѣбна реґуляція на те, щобы здержати повѣнь и забезпечити береги. Рôвножь и Тысьмениця потребує реґуляційныхъ роботъ вôдъ Михайлевичь до устя, щобы зменшити выливы, котрѣ зъ прибережныхъ сѣножатей роблять мокляки, и зъ тои самои причины потрѣбна реґуляція Быстрицѣ та Трудницѣ. Наконець потрѣбна реґуляція при рѣцѣ Болозôвцѣ на цѣломъ еи просторѣ, щобы осушити мокрѣ ґрунты прибережнѣ, а евентуально также ихъ наводнити. Наконець сконстатовано потребу реґуляціи устя рѣкъ Колодницѣ, Лѣтнянки, Зубрянки, Щирки, Кожушного та Верешицѣ, щобы зъ прибережныхъ ґрунтôвъ мокляковатыхъ спустити воду.

Що до якости ґрунтôвъ, положеныхъ въ окрузѣ реґуляційнôмъ, то помѣчено, що значна часть ґрунтôвъ, котрѣ на штабовыхъ мапахъ означенѣ за мокляки, теперь уже покрытѣ намуломъ и уживають ся яко рôльнѣ ґрунты (мѣжъ Стрвяжомъ а Днѣстромъ), именно высоко положенѣ надъ малою водою Днѣстра, або яко сѣножати, котрѣ лише зъ причины, що нема вôдплыву, мають одну хибу — с. е. надмѣрну вохкôсть. За правдиве багно торфове треба уважати лише просторъ мѣжъ перекопомъ Гординьско-Долубôвскôмъ и Тысьменицею, зъ вынимкою ґрунтôвъ надъ старымъ русломъ Днѣстра и Быстрицѣ (въ Гордини, Бѣлиньцѣ, Великôй Бѣлинѣ и Волощи), такожь ще досыть непокрытѣ намуломъ просторы на лѣвôмъ березѣ Днѣстра и Стрвяжа, низше Семенѣвскихъ Конюшокъ, именно надъ Верешицею и надъ потокомъ Кожушнымъ. Зъ тои причины показала ся потреба точнѣйше вымѣрити правдивѣ багна и неужитки, котрѣ вже теперь не згоджують ся зъ давнѣйшими помѣрами катастральными. Заразомъ прийшло комісіи на гадку — перевести кольматацію водою Днѣстра и Стрвяжа правдивыхъ багонъ мѣжъ перекопомъ Гординьско-Долубôвскимъ а Тысьменицею, заки зачнесь сама реґуляція, бо вôдпровадити воду, ужиту на кольматацію зъ багна пôдъ Тершаковомъ, було бы можливо и пропорціонально легко. Така кольматація була бы немовь приготованємъ багна до систематичного наводненя, котре належало перевести по закôнченю реґуляціи якъ на правдивыхъ багнахъ надднѣстряньскихъ, такъ и надъ устємъ Тысьменицѣ, такожь надъ Болозôвкою дальше на цѣлôмъ березѣ Днѣстра, въ долинахъ Верешицѣ и Кожушного, наконець надъ Стрвяжомъ мѣжъ Болозôвкою а перекопомъ Гординьско Долубôвскимъ.

Наконець звернено такожь увагу на гôрскѣ роботы и пôдъ тымъ взглядомъ запримѣчено, що лише въ порѣчинѣ горѣшного Днѣстра въ повѣтѣ старомѣскôмъ и турчаньскôмъ гôрскѣ потоки потребують меліорацийныхъ роботъ, а попри те многѣ гôрскѣ пасовиска, обдертѣ зъ лѣсôвъ, потребують, щобы ихъ якъ найскорше залѣсити. Особливо водныхъ будôвель потреба на три гôрскѣ потоки, котрѣ вплывають ся до Днѣстра зъ лѣсового боку высше вôдъ Старого-Мѣста, опôсля потоки Пôдбужъ и Кильчинъ, дальше два мѣсцевѣ потоки въ Горѣшнôмъ Лужку, а заразомъ прогалины въ горѣ Избигорбъ (на правôмъ березѣ Днѣстра). Не менше конечно треба водной будовы на потоцѣ Топôльница зъ приплывами и мѣсцевыми потоками въ громадѣ Стрѣлки на правôмъ березѣ Днѣстра.

Надъ замѣтками и датами, зôбраными сею комісією радивъ краєвый выдѣлъ на засѣданю дня 21 серпня с. р. и порѣшивъ: 1) Змѣрити ще разъ надднѣстряньскѣ мокляки и неужитки, бо старѣ мапы суть и недокладнѣ, деякѣ давнѣ мокляки нинѣ покрытѣ намуломъ и творять або рôлю або сѣножати. 2) Сконстатувати черезъ адміністраційного урядника вартôсть и пожитокъ тыхъ мокляковъ и замуленыхъ сѣножатей. 3) Порозумѣти ся щодо головного проекту реґуляціи Днѣстра и доплывôвъ зъ ц. к. старшимъ совѣтникомъ будôвництва Ишковскимъ и дальше що до кольматаціи надднѣстряньскихъ мокляковъ. Наконець 4) удати ся до правительства и предложити проектъ меліораційнои роботы коло гôрскихъ потоковъ и засадженя лѣсомъ порѣчины горѣшного Днѣстра.

Конець войны въ Чілі.

Кровавый драматъ, якій розôгравъ ся кôлька днѣвъ тому межи войсками президента чілійского, ґен. Бальмацеды, а войсками повстанцѣвъ-конґресістôвъ пôдъ Вальпараізо, розвязавъ ся вкôнци рѣшучо на користь тыхъ послѣднихъ, хочь ще недавно чванивъ ся Бальмацеда мнимою побѣдою надъ повстанцями. Коли дроты телеграфічнѣ розносили по свѣтѣ по приказу Бальмацеды вѣсти про его выдуману побѣду — вôнъ самъ розмышлявъ уже надъ своимъ упадкомъ та надъ забезпеченємъ своихъ гôркихъ днѣвъ на будуще. Скоро бо лише довѣдавъ ся, що повстанцѣ идуть на Вальпараізо казавъ, якъ подає Times, перевезти готовку одного міліона доляровъ въ срѣблѣ зъ охоронной касы въ Сантъ-Яґо до безпечнѣйшого Мондевідео, щобы очевидно не бѣдувати дуже безъ такои готовки десь на далекôмъ добровôльнôмъ заточеню.

И не довго ждавъ Бальмацеда, абы пересвѣдчити ся, що его перечуття та вѣщована суть о много певнѣйшѣ нѣжъ полководска та стратеґічна вдача, та що въ тыхъ двохъ прикметахъ мусѣвъ дати першеньство своему противникови, комендантови войскъ конґресовои партіи, ґен. Канто. Коли бо дня 27 серпня, въ четверъ, прийшло пôдъ Вальпараізо до рѣшучои борбы межи войсками Бальмацеды а войсками конґресістôвъ, то побили повстанцѣ Бальмацеду на голову, мѣсто Вальпараізо добровôльно отворило передъ конґресістами свои брамы, а Бальмацеда спасъ ся утечею не знати навѣть куды. Ще передъ тою рѣшучою борбою не було порядку межи ґенералами Бальмацедового войска, команданты не могли згодитись щодо воєнной тактики и кождый робивъ на свою власну руку. Коли правительственнѣ войска пôдъ охороною огню власныхъ батерій почали посуватись напередъ, приняли ихъ повстанцѣ такимъ огнемъ зъ укрытя, що войско мусѣло подаватись назадъ. Видячи тоє повстанцѣ выступили зъ позиціи оборонной до зачѣпнои и вывязалась страшна рѣзанина, котра тревала цѣлыхъ пять годинъ. Треба тутъ ще и то додати, що въ борбѣ сей першій разъ ужито карабинôвъ Манліхера, котрыми було узброєне войско конґресістôвъ; сила ихъ показала ся дуже велика, бо куля пробивала кôлька рядôвъ вояковъ и калѣчила або убивала чотиры и пять людей наразъ.

Найлѣпшѣ ґенералы и майже всѣ офіциры штабу Бальмацеды лягли на побоєвищи, а войско кинулось або въ ростѣчь, або почало цѣлыми вôддѣлами переходити на сторону побѣдниковъ. Цѣлѣ полки Бальмацеды кидали оружіє. Бальмацеда утѣкъ безъ помочи, безъ войска и безъ грошей, а мѣсто пôддало ся добровôльно, щобы уникнути ексцесôвъ а може и рѣзнѣ. Зъ громкими окликами на честь Чілі и ґен. Канто увôйшли повстанцѣ до Вальпараізо, середъ такихъ самыхъ окликôвъ на честь ґен. Канто зô стороны мешканцѣвъ. Стоячій въ затоцѣ воєнный корабель Бальмацеды „Almirante Lynch“ на возванє повстанцѣвъ, щобы пôддавъ ся, почавъ стрѣляти и хотѣвъ утечи; однакъ по одногодинной борбѣ пôддавъ ся, а

дуже мало; найцѣкавѣйшѣ ще суть вікуня, котра дає добру вовну и поясникъ (Gürtelthier). Зъ птахôвъ єсть тутъ найбôльшій орелъ, званый кондоръ и найменша птичка на свѣтѣ Колібрі. Гадинъ и комахъ ѣдовитыхъ въ Чілі нема. Найбôльше богатство добувають собѣ Чілійцѣ зъ землѣ: мѣдь, срѣбло, салітра, вуглє камѣнне, а вôдтакъ зелѣзо, боракс и т. д. то найбôльшій богатства чілійскои землѣ. Особливо богато мѣди добувають въ Чілі, бôльше якъ срѣбла. Въ полудневыхъ сторонахъ краю управляють такожь богато збôжа, такъ, що Чілі сталось не лишь збôжевою коморою для Перу и Болівіи, але въ найновѣйшихъ часахъ почало ще богато пшеницѣ вывозити до Европы.

Въ першихъ початкахъ сеи первѣстно испаньскои кольоніи вела ся безустанно вôйна Індіянами, котрѣ хоробро до послѣднои каплѣ крови боронили своеи рôдной землѣ, але поволи уступали ся чимъ разъ дальше, ажъ нинѣ обмежились на полудневôй провінціи Біо-біо, Аранко и Анґоль. Пôзнѣйше Испанія не дбала про своихъ кольоністôвъ, лишь тягнула зъ нихъ якъ найбôльшѣ зыски. Кольоністи бѣднѣли дуже и стали бунтувати ся. Коли въ 1810 р. за Фердинанда VII. настали въ Испаніи непокоѣ, скористали зъ того и испаньскѣ кольоніи въ Америцѣ, та постановили вôдорвати ся вôдъ матерного краю и станути самостôйно. У всѣхъ испаньскихъ кольоніяхъ зробились бунты, ажъ на конець дня 18 вересня 1810 р. оголошено независимôсть тыхъ кольоній. Вôдъ того часу стало и Чілі независимою републиканьскою державою, але борба вела ся ще ажъ до 1826 р. и доперва по сѣмъ роцѣ настала повна независимôсть кольоній; при Испаніи лишились тôлько островы Пуерто-Ріко и Куба. Вôдъ того часу, поминувши кôлька внутрѣшныхъ борбъ, бувъ въ Чілі спокôй и край розвивавъ ся дуже красно. Промыслъ и торговля, штука и наука стали процвитати. Въ краю зроблено якъ найбôльшій порядокъ, а торговлю невôльниками заказано строго и пущено всѣхъ невôльниковъ и ихъ дѣти на волю.

Въ 1833 р. дня 25 мая заведено въ Чілі конституцію, на пôдставѣ котрои край выбирає собѣ на пять лѣтъ президента, котрого власть може бути ще на пять лѣтъ, але вже не на бôльше продовжена. Президентъ має до помочи кабінетъ, зложеный зъ 5 міністрôвъ и раду державну зъ 13 членôвъ, котрыхъ президентъ самъ собѣ добирає. Законодавчою властію єсть конґресъ, котрый складаєсь изъ сенату и палаты пословъ. Сенатъ складаєсь зъ 37 членôвъ, выбираныхъ на шѣсть лѣтъ; що три роки уступає третина сенаторôвъ а выбирають ся новѣ. Послы выбирають ся лишь на три роки такъ, що на 20 тысячь людей припадає оденъ посолъ. Край єсть подѣленый на 13 провінцій а начальники провінціи называють ся интендантами. Пануюча релігія въ Чілі єсть католицка а церковь чілійска стоить пôдъ управою архієпископа зъ Сантъ-Яґо, котрого президентъ именує а папа потверджує.

Въ 1879 р. вело Чілі щасливу вôйну зъ сусѣдными републиками, Перу и Болівією, знану въ Европѣ пôдъ назвою вôйны салітровои. Вôйна пôйшла зъ того, що межи Чілі зъ однои стороны а Болівією и Перу зъ другои настали споры о границѣ. Вôйна ся выпала дуже щасливо для Чілі, котре зыскало черезъ ню дуже богату провінцію Тарапака и заразъ взялось тутъ добувати салітру.

До 1866 року бувъ президентомъ въ Чілі Доминґо Санта Марія. Въ сѣмъ роцѣ выбрано нового президента, Донъ Мануеля Бальмацеду, котрый родивъ ся въ Сантъ-Яґо 1838 р. а вôдтакъ выховувавъ ся въ монастыри. Нарôдъ мавъ на него велику надѣю, бо вôнъ умѣвъ всѣхъ собѣ позыскати. Показало ся однакожь, що то єсть чоловѣкъ, котрый хоче корыстати зъ своеи власти. Коли прийшло ся выбирати нового президента, хотѣвъ вôнъ конче, щобы выбрано его вѣрного приятеля Клявдія Вікуня Макенну. Конґресъ тому спротививъ ся а Бальмацеда розôгнавъ конґресъ и панувавъ дальше. То стало ся отже головною причиною домашнои вôйны, котра теперь закôнчила ся щасливо для конґресістôвъ. Другою причиною до сеи вôйны було то, що Бальмацеда впускавъ до краю богато чужихъ людей, котрѣ тамошнымъ людемъ вôдбирали мѣсця. До 1809 р. було въ Чілі всего лишь 28 чужихъ людей а теперь єсть ихъ вже 45 тысячѣвъ.

повстанцѣ пустили залогу на волю, взявши попередъ вôдъ неи слово чести, що не пôднесе проти нихъ больше оружія.

Заразъ по борбѣ, въ котрôй згинуло около 5000 людей зôйшлась юнта (зборы) конґресістôвъ и утворила законне правительство пôдъ проводомъ ґен. Монота. Мснотъ поѣхавъ зъ фльотою до Вальпараизо и обнявъ тамъ управу державы. Коло всѣхъ консулятôвъ установлено сторожу зъ войска морского. Де подѣвъ ся Бальмацеда, не знати; кажуть, що вôнъ утѣкъ черезъ горы Анды.

Переглядъ политичный.

Въ Празѣ роблять ся великі приготовленя на принятє Єго Вел. Цѣсаря. Мѣска Рада ухвалила вже проґраму принятя и уповажнила одноголосно бурмістра, просити намѣстника, щобы зволивъ выразити Є. Вел. Цѣсареви горячі чувства радости, льояльности и вдячности вôдъ ческого народа за почесть, яка припаде Празѣ зъ цѣсарскои гостины въ тôмъ мѣстѣ. Fremdenblatt, обговорюючи будучу гостину Є. Вел. Цѣсаря въ Пазѣ, каже, що Монарха вôдвѣдає обѣ народности, побачить на выставѣ великанськіи цивілізаційный и економічный поступъ та муравельну працю Чехôвъ, а нѣмецку працю огляне въ Ліберци, въ центрѣ нѣмецко-ческого промыслу, а тымъ самымъ выключає ся всякі толки, будь-то-бы гостина вôдносила ся лишь до однои народности. Подорожь Є. Вел. Цѣсаря до Чехъ — каже дальше Fremdenblatt — є выразомъ любови Монарха, котра обнимає всѣ народы и выразомъ політики, котра старає ся, щобы въ спокою и згодѣ пôдъ прапоромъ Габсбурґôвъ скупленй народы могли всѣ щасливо розвивати ся та працювати для добра и успѣха спôльнои великои вôтчины. Гостина Є. Вел. Цѣсаря въ Чехахъ причинить ся до зближеня тои святои для всякого патріоты цѣли.

Пôсля Press-ы буде Рада державна скликана въ жовтню, а засѣданя єи потягнуть ся ажь до 15 грудня. Соймы краєвй будуть скликанй доперва ажь въ послѣднихъ дняхъ грудня. Прелімінарь буджетовый на 1892 р. єсть такъ якъ бы вже готовый. Всѣ міністерства прислали вже міністрови фінансôвъ свои жаданя. До повного выготовленя прелімінаря, треба ще лишь вызначеня австрійскои сумы на спôльнй выдатки.

Зъ Петербурга доносять, що царство постановили обходити свое срѣбне весѣлє не въ Копенгазѣ але въ Петербурзѣ и длятого зъ кôнцемъ вересня або зъ початкомъ жовтня выѣдуть зъ Даніи.

Matin заперечує рѣшучо, будь-то-бы цариця мала приѣхати до Парижа. За то здаєсь бути певною рѣчею, що російска ескадра має ревізитувати францускую и мабуть вже 15 вересня приѣде до Шербурґа.

До анґлійскихъ ґазетъ доносять зъ Константинополя, що Порта прислала російскому амбасадорови письмо, въ котрôмъ управдує задержанє кораблѣвъ въ Дарданеляхъ обѣцює заплатити вôдшкодоване и дозволить російскимъ кораблямъ свобôдный переѣздъ, а замкне Дарданелѣ для кораблѣвъ иншихъ державъ.

Новинки.

— **Именованя**. Міністеръ торговлѣ именувавъ практикантôвъ почтовыхъ: Мечислава Мстивуєвского, Володимира Льва, Щасного Голиньского, Кароля Мілліого, Тому Телишевского, Антона Мілліого, Чеслава Мартинкевича, Мойсея Ґесанґа, Семена Ляшеника и Романа Бѣляньского, а также експедиторôвъ почтовыхъ: Рудольфа Краля и Казимира Превота асистентами почтовыми, а Дирекція почтъ и телеґрафôвъ призначила: Мечислава Мстивуєвского, Тому Телишевского и Каз. Превота для Львова; Волод. Льва для Бохнѣ; Щасного Голиньского для Вадовиць; Кароля Мілліого и Романа Бѣляньского для Ярослава; Антона Мілліого для Кракова; Чеслава Мартинкевича и Мойсея Ґасанґа для Пôдволочискъ; Семена Ляшеника для Тарнова и Рудольфа Краля для Щаковои.

— **Перенесеня**. Намѣстникъ перенѣсъ практиканта концептового ц. к. Намѣстництва, Мечислава Брикчиньского зô Львова до староства въ Станіславовѣ. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла офіціяла почтового, Ивана Вечерка зъ Тернополя до Львова, а асистентôвъ: Кароля Антоневича зъ Пôдволоскъ до Самбора, Михайла Ґеорґера зъ Бохнѣ до Львова, Іосифа Страньского зъ Щаковои до Тернополя. — Міністеръ просвѣты перенѣсъ проф. о. Ивана Костецкого зъ нѣмецкои ґімназіи у Львовѣ до ґімназіи въ Яслѣ.

— **Громадѣ Блыщиводы** въ повѣтѣ жовкôвскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Є. Ексц. п. Міністеръ просвѣты** удѣливъ дрови Франц Майхровскому, ґімназіяльному професорови въ Станіславовѣ, однорôчнои вôдпустки для доповненя студій зъ обсягу педаґоґіки и дидактики въ заграничныхъ университетахъ, та для звидженя взôрцевыхъ заведень науковыхъ.

— **Новый урядъ почтовый** входить въ житє зъ нинѣшнымъ днемъ на двôрци зелѣзничнôмъ въ Новôмъ Санчи зô звычайнымъ кругомъ дѣланя и округомъ доручень: дворець Новый Санчъ и кольонія коло двôрця.

— **Новый доповняючій выбôръ** 10 членôвъ до повѣтовои Рады въ Станіславовѣ зъ тогожь мѣста розписаный на день 17 вересня с. р.

— **Похоронъ бл. памяти борона Канного,** віцепрезидента высшого суду краєвого, помершого нагло въ Марієнбадѣ, вôдбувъ ся въ суботу зъ полудня дуже величаво. На двôрци, куди превезено зелѣзницею тѣло зъ Марієнбаду въ металевôй домовинѣ о 4 год. по полудни явили ся Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Бадені, президентъ вышшого суду кр. Симоновичъ и множество урядникôвъ судовыхъ и адміністраційныхъ та приятелѣвъ покойного. Тѣло принявъ на двôрци и експортувавъ на цвинтарь Лычакôвскій архіеп. Исаковичъ въ сослуженю свѣтского и монашого священства. Надъ гробомъ промавляли: сов. высшого суду дръ Лежаньскій, вôдтакъ вôдъ товариства правникôвъ промавлявъ проф. дръ Тіль и адвокатъ дръ Помяновскій, въ имени мѣского касина. На гробѣ зложено богато вѣнцѣвъ.

— **Зъ Унева** пишуть намъ: Дня 27 серпня вôдбувъ ся у насъ при сприяючôй погодѣ величаво и торжественно празникъ Успеня Пресв. Дѣвы, на котрôмъ дѣиствувавъ самъ нашъ Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ въ асистѣ численного духовеньства. На торжество явило ся около 7000 людей. До звеличаня торжества причинивъ ся немало спѣвъ хоральный пôдъ управою п. Ивана Янишевского зъ Липовець пѣвця церковного, зъ спѣваками, котрыхъ въ короткôмъ часѣ самъ выучивъ. Хоръ пана Янишевского заслугує на правдиве признанє.

— **Зъ покусаня скаженымъ псомъ** померъ сынъ одного дѣдича въ Золочѣвщинѣ, котрый возивъ навѣть сына до лѣчничого заведеня дра Бабеша въ Букарештѣ и оставивъ тамъ цѣлый мѣсяць въ кураціи. Дръ Бабешъ казавъ, що хлопець вже здоровъ и батько взявъ сына до дому, де вôнъ заравъ третого дня занедужавъ и померъ середъ тяжкихъ мукъ.

— **Насильство середъ бѣлого дня**. Недавно тому перебувала въ мурахъ св. Юра у Львовѣ одна жидôвочка, котра хотѣла выхреститись. Коли оногди вийшла купити собѣ хлѣба, вхопили єи якись два жиды въ очахъ забавляючихъ ся передъ брамою дѣтей, и затыкаючи ѣй ротъ, щобы не кричала всадили до воза и щезли въ улицяхъ мѣста. До сеи поры не удало ся поліціи злочинцѣвъ вôдшукати.

— **Убійство**. Жовнѣръ Антôнъ Савчакъ, пѣхотинець 59 баталіону обороны краєвои, пущеный на 24-годинну вôдпустку зъ Перемышля розпочавъ въ коршмѣ въ Смôльници сваркувъ селянами Стефаномъ Мащакомъ и Данькомъ Куривчакомъ, на котрыхъ возѣ ѣхавъ, та розлюченый, пхнувъ Мащака баґнетомъ въ животъ такъ, що ажъ выпуставъ кишки зъ него. Мащакъ, батько 3-ихъ дѣтей, помимо лѣкарскои помочи померъ заразъ другого дня середъ страшныхъ мукъ. Савчака вôддано пôдъ судъ войсковый.

— **За 5 кр. — житє**. Вчера вечеромъ вôдобрала собѣ житє черезъ повѣшенє служниця Розалія Хронзекъ, 16-лѣтна дѣвчина родомъ зъ Кракова, позôстаюча въ службѣ у панѣ Прекcльовои при ул. Коперника ч. 9. Панѣ Прексльова дала ѣй 5 кр. и пôслала купити ковбасы, дѣвчина однакожь очевидно не зрозумѣла и купила кубôаски, котрй вôдтакъ мусѣла вôдносити назадъ. Думаючи, що въ крамѣ ковбасокъ назадъ не приймуть, а побоюючись кары, бѣгала по каменици та хотѣла собѣ позичити у кого 5 кр. Коли однакожь нѣхто ѣй позичити не хотѣвъ вернула назадъ и замкнувши дверѣ на ключь повѣсилася на мотузку на засувцѣ вôдъ вôкна. Закимъ то достережено и выважено дверѣ, дѣвчина була вже нежива и всяка помôчь прикликаного лѣкаря була безуспѣшна.

Всячина.

— **Найбольшй дерева на свѣтѣ** находять ся переважно въ Австраліи и пôвнôчнôй Америцѣ, въ Каліфорніи. Суть тамъ дерева званй „велінґтоніи“, котрй мають по кôлька сотъ а навѣть и по кôлька тысячѣвъ лѣтъ. Одно таке дерево назвали люде „сивымъ великаномъ“, и кажуть, що колибъ єго зрубати при земли, то на єго пни могло бы легко и выгôдно станути 50 коней. Разъ зрубували въ Америцѣ таку грубу велінґтонію, що 25 людей мусѣло пять днѣвъ єи рубати. Коли наконець дерево повалило ся на землю, то на єго пни стануло 16 паръ до танцю. Величезнй тй дерева не суть однакожь дуже пожиточнй, бо матеріялъ зъ нихъ єсть крыхкій и мягкій и длятого майже до нѣчого не придатный. Въ Европѣ найбольшй дерева знаходять ся въ Анґліи. Тамъ єсть оденъ дубъ, котрому ученй числять два тысячѣ вôсѣмъ сотъ а може навѣть и три тысячѣ лѣтъ. Але такожь въ Нѣмеччинѣ, Франціи и Норвеґіи суть великй дерева. Пôдъ Вроцлавомъ звалила буря въ 1857 р. дубъ, котрому — якъ то було можна пôзнати по єго слояхъ — було вже сѣмъ сотъ лѣтъ. Єго пень мавъ до около 20 лôктôвъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

1 вересня	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	9 50—11	9·50 11·—	9·—11·—	9·60 11·—
Жито	8·——9·—	8·——9·50	9·——9·—	8·50—9·—
Ячмѣнь	7·——7·30	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·85	7·——7·50	6·90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 17·— до 17·75 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·— до 60·— за 56 кильо.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Цілі 1 вересня. Є. Вел. Цѣсарь бувъ вчера на маневрахъ вôдъ $6^1/_2$ до $12^1/_2$ год. Вечеромъ вôдбувъ ся двôрскій обѣдъ на котрый були запрошенй многй достойники войсковй и цивільнй.

Константинополь 1 вересня. Въ пятнацятй роковины вступленя султана на престолъ було цѣле мѣсто украшене хоругвами. Тѣло дипльоматичне складало султанови свои ґратуляціи.

Вальпараизо 1 вересня. По поражцѣ Бальмацеды спаливъ нарôдъ кôлька домôвъ єго прихильникôвъ. Шкода выносить 2 міліоны. Товпа кинулась рабувати и войско ледви зробило порядокъ, причѣмъ згинуло 200 людей. Въ Сантъ-Яґо пôдпалено палату Бальмацеды и кôлькохъ членôвъ правительства. Въ мѣстѣ наставъ великій переполохъ. Всѣ склепы позамыкано. Зъ Вальпараизо пôйшло войско до Сантъ-Яґо на помôчь ґен. Бакедановй.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафлегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 **кр.**

SANS RIVAL MAGASIN GORSET DE PARIS

у Львовѣ Пляцъ Галицкій ч. 15.

въ гмаху Банку гипотечного поручає правдиві паризкі **Горсеты дамскі** найновшого фасону теперѣшного сезону: зъ короткимъ бедромъ и долгимъ станомъ à la Sirène C. P. à 3·50, 4·50, 5·—, 6·50, шарі, креме и бѣлі. — Nouveautes Corset Stefanie à 3·50, 4·—, 5·—, Bryklo на 5 гузиковъ. — Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгій, франц. нитяный Дрелихъ à 3, 3·50, 4, 5, 6. — Corset Panzer 34—36 цтм. довгій франц. нитяный Дрелихъ à 2·50, 3, 4, 5.

Всякі части рôжнои величины суть завше на складѣ вôдъ 1.50—20 зр.

Всякі замовленя зъ провинціи выконують ся якъ найскорше.

Понеже новою уставою торговельно-промысловою строго заборонено домокружну продажь вещей церковныхъ обѣзджаючимъ по селахъ и мѣсточкахъ, всякі вещи церковні, якъ фелоны, хоругвы и прч. спродавати, — проте поручає:

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
АНТОНІЯ СТАХІЕВИЧА

въ Тернополи,

Всечестнѣйшому Духовеньству, Брацтвамъ церковнымъ велико заосмотреный складъ матерій церковныхъ на фелоны и спродає по цѣнахъ зниженыхъ **фелоны** (свѣтлі, багряні, зелені и чорні):
зъ вовняного найлучшого адамашку по зр. 30, 34, 40.
зъ пôвшовковыхъ матерій французкихъ по зр. 45, 52, 58, 65.
зъ шовковыхъ матерій французкихъ по зр. 70, 80, 90, 100 и висше.

Хоругви брацкі зъ вовняного найлучшого адамашку зъ вышитыми крестами по зл. 20. зъ образами по зл. 30. — **Хоругви шовкові** по зл. 70 и 75.

Всяку утварь церковну, якъ шалѣ до монстранціи, бурсы, дальматики, стихарѣ и прч. въ великôмъ выборѣ на складѣ.

Направы фелонôвъ принимає ся.

Упрашаю всякі замовленя впростъ до торговлѣ моеи адресувати. На желане высылаю готові церковні до выбору, або прôбки матерій.

Гербата россійска.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, вовимыхъ **хиньске срѣбло**

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Кракôвъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачі до ужитку церковного и домового, ôдповѣдні на **выправы слюбні, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репараціи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Самовары Тульскі.

COGNAC
кураційный

правдивый французскій

первоpядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,
Львôвъ, ул. Валова 14.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧІ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, вырабляе фабрыка выробôвъ гигієнично-диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôджививчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчь рампы)

поручає:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротворъ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь, Львôвъ-Подзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко офиціялистъ приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, які менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Льеопольда-Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

„Реґуляторъ“

єсть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу зaживаня коштує 35 кр. На провинцію высылає ся найменше три коробки, потреба прото надослати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованємъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякі подôбні средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ осôбъ котрымъ здорове привернувъ.

Груднї зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Терпите ломанє руки або ноги, рванє, гостець, ревматизмъ, котрі вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагає въ такихъ терплѣняхъ:

„Excelsior“

Подяка. Вcч. п. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйші слова подяки за Вашъ дѣйство чудесный *Excelsior*. Страшні терпѣня, які выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгі лѣта треваючі болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятії, по натертю кôлькохъ фляшокъ **„Excelsior“-а.** — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ єи вôдгомономъ най будуть ті слова моєи подяки.

Кракôвъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ выналодець „Excelsiora“ тысячѣ — бо кождому помагає скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрі коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надослати 1 зл. 50 кр. т. є. за 2 фляшки „Excelsiora“, оплату почтову и опакованє.

Прошу адресовати: Брониславъ Виткевичъ, аптикарь у Львовѣ, улиця Жовкôвска (коло рампы).

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.